

[Erhard Jakobsen.]

det kommende år for den økonomiske udvikling i landet, om underskuddet på statens budget bliver 3 mia kr., 4 mia kr., 5 mia kr., 6 mia kr.? For alle muligheder står indtil videre åbne, og vi ved ikke, hvad regeringen satser på. Dét står vi i dag, så vidt jeg kan se, og dér kan vi ikke blive stående.

Og så én ting til: centrum-demokraterne skal nok stemme for alt det, som vi før lovede at stemme for; men vi kan ikke være forpligtede til at synes, at alle ideerne var lige så gode, som de så ud dengang. Vi bliver nødt til at sige rent ud: var det ikke en idé at give en frisk omgang kort? Var det ikke en idé ganske simpelt at tage hele det forlig, der indebærer skattelettelser og besparelser til 7 mia kr. eller deromkring, op forfra?

Da vi sad og drøftede disse ting, havde vi ikke en arbejdsløshed på 150.000 i tankerne, da havde vi stadig væk en forestilling om, at det gjaldt om at holde igen på visse områder, hvor vi nu ved at det ikke på samme måde gælder om at holde igen. Da havde vi endnu en forestilling om, at der skulle være et vist overskud på budgettet i de kommende år. Nu ved vi, at der skal være underskud. Var det så ikke en god idé? Det kunne jo være, der kunne inddrages helt andre store grupper af folketinget i et samarbejde, hvis man startede på en helt frisk. Jeg synes i hvert fald, det var et forsøg værd, men jeg understreger: hvis regeringen tager ansvaret for, at vi fortsætter på det uforandrede grundlag, så skal ingen være i tvivl om, at centrum-demokraterne stemmer for det, som vi er gået ind for; men vi så meget gerne, at det blev væsentlig anderledes end det, der har været tale om, for vi synes ærlig talt, det er lidt gammeldags.

Så kommer det næste: hvor står vi med helhedsplanen? Vi har jo et ting foruden folketinget, det er „Radiotinget“, og dér mødtes forleden dag hr. Christophersen og jeg og andre gode medlemmer af dette høje ting. Der var mange, der skældte hr. Christophersen meget ud for, at regeringens helhedsplan bare havde været valgfæsk, og dér trådte jeg, som det er sket så tit, til venstres assistance og sagde: så hård en dom vil jeg ikke fælde, ikke før jeg ved, om regeringen definitivt har opgivet at fremlægge sin hel-

hedsplan for folketinget, for har den det, så var det kun valgfæsk.

Jeg venter stadig væk på besked. Får vi denne helhedsplan, eller får vi den ikke? Det spiller jo da også en rolle for den kommende diskussion, om vi skal diskutere ud fra, at regeringen stadig væk ønsker lønpause, eller ud fra det, som hr. Christophersen sagde i dag.

I dag holdt hr. Christophersen en radikal-socialdemokratisk tale, idet han nemlig sagde præcis det, som jeg hørte hr. Per Hækkerup sige i socialdemokratiets valgudsendelse, nemlig at der må lægges en meget snæver ramme for indkomstudviklingen i 1975. Alle befolkningsgrupper må inddrages i en løsning, og man skal inddrage alle former for indkomstdannelse i en indkomstpolitisk løsning.

Det var, hvad socialdemokrater og radikale gik til valg på, så vidt jeg kan huske. Er det dér, hvor regeringen står nu? Så synes jeg sandelig, man skal begynde på nogle nye forhandlinger, for det her har ikke noget med en lønpause at gøre. Det er en indkomstramme, som en række andre partier snakkede om, længe før det faldt venstre ind at begynde at drøfte disse problemer.

Jeg bliver nødt til i dag at have svar på nogle spørgsmål, hvor jeg fik et forkert svar af statsministeren, da jeg spurgte her i folketinget sidst, og derefter ikke har kunnet få svar nogen steder. Baggrunden for mit første spørgsmål er, at jeg ikke tror på, at vi får helhedsplanen, ikke fordi der ikke er politisk mulighed, men fordi den simpelt hen ikke kan stå på benene. Forudsætningerne er faldet væk eller var faldet væk for længst. Allerede på valgdagen var forudsætningerne faldet væk. Derfor vil jeg for det første gerne vide i dag fra statsministeren: lagde statsministeren mærke til, at Husmandsforeningernes formand sprang fra forliget den 2. januar? Det er noget, der næsten ikke er blevet refereret nogen steder. Jeg har i radio-rådet bedt om en undersøgelse af, hvordan Danmarks radio kunne undgå at meddele en så vigtig ting, som at Husmandsforeningernes formand siger: vi er ikke længere bundet af forliget, efter at regeringen har udskrevet valg. Det skal være sagt den 2. januar i en tale på Husmandsforeningernes årsmøde. Hvorfor indgår det ikke i valgdebatten? Det er dog ret så væsentligt, at dermed er altså